

Példázatok az Isten országáról

3. A MUSTÁRMAG ÉS A KOVÁSZ

A titok kibontását Jézus újabb két példázattal folytatta: „Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember, és elvet a szántóföldjébe. Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között. Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.” Az előző két példázathoz hasonlóan ezeket is Jézus személyes fellépésével, és még nem az egyház kialakult szerkezetének kontextusában kell értelmeznünk. A magvető és a búza és konkoly példázatához hasonlóan ez a két példázat is azzal foglalkozik, hogy az Isten országa Jézusban meglepő módon közelített el. A titok újabb aspektusaira derül fény.

Elsősorban diszpenzacionalista igemagyarázatokban lehet találkozni azzal az elhibázott feltevessel, hogy a Bibliában egy szimbólum vagy kép mindig ugyanazt a dolgot jelöli: a fügefafa mindig Izráelt, a galamb mindig a Szentlelket, a szőlőtő mindig Jézust, a víz mindig az ígét, stb. A mustármag példázatában az égi madarakra fektetik a hangsúlyt, amelyek fészket raknak az ágak között. Mivel a madarak a magvető példázatában a gonosz jelképei voltak, hiszen felkapkodták az ige magvait, a mustármag példázatában Jézus tehát arra figyelmeztet, hogy a növekedés veszélyeket rejt magában, mert a gonosz könnyedén befészkel magát Isten munkájába. A kovász példázata ezt a tanítást erősíti, hiszen a kovász mindig a bűn jelképe. A kovászról szóló példázat az egyház növekedésével együttjáró intézményesülésre és hitehagyásra figyelmeztet. A példázatok jelentése ezek szerint az lenne, hogy a növekedés sokszor az ördög malmára hajtja a vizet. Jézus szavainak félreértését ebben az esetben rossz igemagyarázati metódus okozza.

A példázat értelmezését egy másik félreértés is nehezíti. Sokan a *fokozatos* növekedésre fektették a hangsúlyt, és úgy értelmezték Jézus szavait, hogy az Isten országa szép lassan átjárja a társadalmat, az evangélium terjedésével és a kereszténység társadalmat átformáló jelenléte által idővel megvalósul a földön a béke és igazságosság korszaka, és végül „Isten ismerete tölti majd be a földet, ahogyan a tengert víz borítja”. Számos posztmillennista teológus használta ezt a két példázatot a fenti reménység alátámasztására. De vegyük észre, hogy fokozatosságról egyik példázatban sincsen szó! Jézus mindkét példázatban azt hangsúlyozza, hogy először volt valami kicsi, majd abból lett valami nagy. Persze, el tudjuk képzelni a mustármag fokozatos növekedését, és mindannyian láttuk már, hogy hogyan dagasztja meg az élesztő a tésztát, de a példázatban nem a folyamatra hívja fel Jézus a figyelmünket, hanem arra a tényre, hogy ami egykor pici volt, az naggyá lett, és ami majd nagy, az egykor egészen pici volt.

A mustármag példázata azt a tényt hangsúlyozza, hogy a nagy fa kezdetben egészen kicsi mag volt. Így van ez az Isten országával is. Az, ami

egy nap, Jézus második eljövetelkor a mindent átjáró valóság lesz, az most, Jézus első eljövetelkor még csak egészen jelentéktelen kezdet. Ez az Isten országának a titka. A mustármag példázata magyarázza a magvető és a búza és konkoly példázatát is. Azért nem mindenki hisz most Jézusnak, és azért nem jött még el a nagy szétválasztás ideje sem, mert az Isten országa kicsiny kezdetként van jelen. Ez nem azt jelenti, hogy nem lesz egyszer hatalmas valósággá! De az a hatalmas valóság az elején olyan kicsiny és szinte észrevehetetlen, mint amilyen jelentéktelennek látszik a mustármag. Ne essünk kétségbe, ha időnként teljesen észrevehetetlenek vagyunk a világ szemében, ha lebecsülik társadalmi szerepünket, ha nem kérdezik a véleményünket és nem számítanak a tanácsainkra. Ilyen most az Isten országa. Kicsiny kezdet.

A kovász ennek az igazságnak az inverzét mondja el. Bár a kovász egészen kicsike, milyen nagy tészta lesz belőle! Alig valamicskét kever bele a háziasszony a tésztába, mégis milyen nagy hatása van! Így van az Isten országával is. A kicsiny kezdetet legalább mi ne becsüljük le. Az, hogy Jézus pár tucat követőjével hirdette Isten eljövendő uralmát, és ezek a követői is időnként agyaglábakon álltak, nem hogy nem kérdőjelezi meg, de éppen garantálja a dicsőséges végkifejletet! A kicsiny kezdetben van az az erő és hatalom, amely a végén az egész teremtett valóságot átjárja! Hallatlanul bátorító gondolatot tartalmaz a kovász példázata. Nem csak a realizmus hangjai csendülnek ki belőle, mint a mustármag esetében, hanem az optimizmus hangjai is: Isten „bolondsága” bölcsőbb az emberek bölcsességénél, és az Isten „erőtlensége” erősebb az emberek erejénél!